

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121223691
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121223691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: W. N., nar. XX.XX.XXXX, adresa E., S. XXXX, zastúpenému advokátom: JUDr. Marcel Ružarovský, so sídlom Trnava, A. Žarnova 11C, o zaplatenie 17.738,30 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 35Csp/43/2021-104 zo dňa 6.9.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu (ktorou sa žalobca domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 17.738,30 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.549,67 Eur od 9.10.2020 do zaplatenia) zamietol (v celom rozsahu). Výrokom II. súd vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, keď ustálil, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 27.1.2016 so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese č. 014/3014/16SU, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového klasického spotrebiteľského úveru vo výške 16.940,- EUR, pri pevnej úrokovej sadzbe 7% ročne, po poskytnutí zľavy vo výške 2% ročne. Účel úveru bol vymedzený ako splatenie úveru, RPMN 7,40%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 22.211,77 Eur, priemerná RPMN 10,08%, odplata 7% ročne, najvyššia prípustná výška odplaty 21,94%. Dlžník sa zaviazal splácať úver spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach, a to 1.-94. vo výške 232,78 Eur a 95. vo výške 231,63 Eur. Prvá splátka mala byť splatná 25.3.2016, každá nasledujúca v 25. deň v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 25.1.2024.

3. Poslednou výzvou pred zosplatením z 31.12.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko mešká so splácaním úveru viac ako 3 splátky, žiada ho o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá je k 30.12.2017 941,74 Eur, najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho upozornil, že v prípade nevyrovnania záväzkov v lehote, vyhlási úver za predčasne splatný. Výzva bola žalovanému doručená 5.1.2017.

4. Listom z 9.2.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru vrátane úrokov a poplatkov. Účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia výzvy. V deň účinnosti je žalovaný povinný zaplatiť celý záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ktorý k 8.2.2018 predstavuje 14.903,38 Eur. Zároveň žalovaného upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný bolo žalovanému doručené 19.2.2018.

5. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 8.10.2020 uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom bola pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo 14.10.2020.

6. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej aj len OZ).

7. Vecne prvoinštančný súd argumentoval tým, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako fyzická osoba uzavreli 27.1.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému účelový úver vo výške 16.940,- Eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver spolu s dojednaným úrokom vo výške 7% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 232,78 Eur, ktoré bol povinný uhrádzať k 25. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru mala nastať 25.1.2024.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetnú zmluvu teda súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

9. Žalovaný v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania. Žalovaný v priebehu konania žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenie žalobcu, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti a nesplácal dojednané splátky úveru, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 9.2.2018. Z vyjadrenia žalovaného a žalobcom predložených listín (posledná výzva pred zosplatnením) vyplýva, že žalovaný sa do omeškania dostal už v septembri 2017. Následné splátky žalovaný neuhrádzal. Právny predchodca žalobcu listom z 31.12.2017 - Posledná výzva pred zosplatnením upozornil žalovaného na omeškanie so splátkami a zároveň na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s príslušenstvom s tým, že k vyhláseniu pristúpi, ak nedôjde k vyrovnaniu dlžných záväzkov v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Právny predchodca žalobcu napokon k oznámeniu predčasnej splatnosti pristúpil až listom z 9.2.2018, v ktorom žalovaného upozornil, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný bolo žalovanému doručené 19.2.2018, účinným s stalo dňa 1.3.2018.

10. Prvoinštančný súd pokračoval, že zosplatnenie úveru je právom veriteľa, ktorý si toto právo môže uplatniť v zákonom stanovených prípadoch, t.j. ak je dohodnuté plnenie v splátkach, dlžník splátky neplní a medzi stranami bolo dohodnuté pre tento prípad zosplatnenie dlhu tak, ako tomu bolo v tomto prípade (čl. VII., bod 2, písm. e/ zmluvy). Veriteľ si však toto právo môže uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri spotrebiteľskom úvere je ďalšou podmienkou zosplatnenia úveru omeškanie dlžníka viac ako tri mesiace. Pokiaľ právny predchodca žalobcu ako veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 9.2.2018, uvedené podmienky zosplatnenia spĺňala nezaplatená splátka splatná 25.10.2017.

11. Ust. § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby v prípade, ak plnenie bolo dohodnuté v splátkach, podľa § 103 OZ môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 OZ samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh podľa § 565 OZ, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť tak, ako upravuje ust. § 103 OZ v spojení s § 101 OZ, teda odo dňa nasledujúceho od splatnosti splátky (25.10.2017), pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, teda odo dňa 26.10.2017 a uplynula dňa 26.10.2020. Žaloba bola na súd

doručená 19.1.2021, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, v dôsledku čoho uplatnený nárok nemohol byť v súdnom konaní priznaný. Vzhľadom k tomu súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o rozhodnutia odvolacích súdov, na ktoré v tejto otázke obe strany sporu poukazovali, súd uvádza, že má vedomosť o existencii názorových rozporov, v súčasnosti sa však rozhodovacia prax v prevažnej miere prikláňa k názoru, s ktorým sa stotožnil aj súd v tejto veci (viď napr. rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 41CoCsp/6/2021 z 28.4.2021, KS Trnava sp.zn. 11Co/252/2019 zo 16.12.2019, KS Bratislava sp. zn. 7CoCsp/1/2020 z 28.10.2020, KS Žilina sp. zn. 7Co/Csp/30/2020). Zároveň súd doposiaľ nemá vedomosť o tom, že by niektorá z najvyšších súdnych autorít v otázke zaujala zjednocujúce stanovisko.

12. Žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, prvoinštančný súd s použitím § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 CSP).

13. Proti uvedenému rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. tak, že napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 CSP zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň vyčíslil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

14. Odvolateľ vyslovil názor, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby. Poukázal na to, že pri dohode o splnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. Veriteľ v takomto prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto ďalšiu splátku dlhu.

15. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadne splatnosti úveru podaním zo dňa 9.2.2018 v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t.j. v danom prípade splátky splatnej 25.1.2018. Z uvedeného dôvodu považuje za nesprávny výklad druhej vety ust. § 103 OZ súdom, podľa ktorého za nesplnenú splátku je potrebné považovať splátku, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadne splatnosti po dobu dlhšiu ako tri mesiace., nakoľko takýto výklad je v priamom rozpore s § 565 OZ. Takýto výklad by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by nemuseli byť premlčané, avšak zostatok dlhu (splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) by už v ten istý moment boli premlčané, nakoľko by plynutie premlčacej lehoty splátok splatných od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bolo posunuté o viac ako tri mesiace pozadu, t.j. splátka úveru splatná napríklad dva mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by sa premlčala neskôr ako splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, čo považuje žalobca za absurdné. Uplatnený výklad druhej vety § 103 OZ zo strany súdu predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby o tri a viac mesiacov a zároveň je v priamom rozpore s ust. § 565 OZ, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 25.10.2017 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky 25.11.2017. V tejto súvislosti odkázal na nález ÚS SR II.ÚS 796/2016, z ktorého zdôraznil, že právomoc všeobecných súdov vykladať zákony nemožno chápať tak, že by boli oprávnené vykladané ustanovenia v zákone fakticky novelizovať.

16. Odvolateľ zároveň poukázal na to, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že napríklad splátka úveru so splatnosťou 25.1.2018 bola uplatnená v rámci plynutia premlčacej lehoty, nakoľko v prípade tejto splátky ide o splátku splatnú pred

vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. taká splátka úveru, pre ktorú plynie v zmysle prvej vety § 103 samostatná trojročná premlčacia lehota odo dňa splatnosti tejto splátky, pričom žaloba bola podaná na súde 19.1.2021.

17. Podľa odvolateľa rovnaký názor v tejto otázke nepriamo vyplýva aj z odôvodnenia judikátu R 4/2021, v ktorom NS SR v bode 12.7 uviedol, že právo na plnenie v splátkach môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľ požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia (§ 565 OZ) časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

18. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 9.2.2018, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej 25.1.2018, teda splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 9.2.2018 tak začala v súlade s § 103 OZ plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky splatnej dňa 25.1.2018, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, teda od 26.1.2018 a uplynula najneskôr 26.1.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 19.1.2021, žalobca nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej lehoty a súd vec nesprávne právne posúdil. Pôvodný veriteľ využil svoje právo, vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 9.2.2018 a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.1.2018, od ktorej splatnosti plynie premlčacia doba pre všetky splátky splatné do budúca.

19. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na rozhodovaciú prax vyšších súdnych autorít, na rozhodnutia Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoCsp/18/2021, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/228/2016, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/45/2020, 3CoCsp/30/2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/141/2017 a 5Co/114/2011, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/13/2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/12/2021, z ktorých citoval state podporujúce jeho právny názor v danej právnej otázke. Podporne poukázali na uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 3CoCsp/6/2020, 11CoCsp/78/2020 a 11CoCsp/5/2020.

20. V závere odvolania žalobca vyslovil názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko jeho nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v časti.

21. Žalovaný odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu predložil prostredníctvom svojho advokáta písomné vyjadrenie, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

22. Žalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, dostatočne odôvodnený, sledujúci prevládajúcu názorovú líniu všeobecných súdov Slovenskej republiky, pričom podľa jeho názoru nie je možné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť na základe odvolania žalobcu. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo 11/2010, z ktorého citoval časť, podľa ktorej rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), pričom účastníkovi konania musí byť daná odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Podľa žalovaného skutočnosť, že si súd prvej inštancie neprevzal výklad prezentovaný žalobcom neznamena, že došlo k porušeniu jeho procesných práv alebo, že by mal súd nesprávne posúdiť vec. Podľa žalovaného žalobca akoby ignoroval fakt, že ním uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, teda na vec je potrebné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Názor žalobcu, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti nemohlo byť pre nesplnenie inej splátky, než ktorá mu bezprostredne predchádzala, označil za nesprávny a odporujúci nielen gramatickému zneniu právnej úpravy, ale najmä jej zmyslu a účelu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa § 565 OZ je doplnené ust. § 53 ods. 9 OZ. Aplikácia týchto ustanovení pri spotrebiteľských zmluvách musí byť vzájomná, navzájom sa dopĺňajúca a nie izolovaná, tak ako to vykladá žalobca. Právo veriteľa zosplatiť úver pre omeškanie spotrebiteľa so zaplatením splátky, ktorej je veriteľ oprávnený využiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, je v spotrebiteľských záväzkoch modifikované tak, že veriteľ ho môže realizovať až po omeškaní viac

ako troch mesiacov od nesplatennej splátky. Potom právo zosplatniť úver zaniká vtedy, ak veriteľ svoje právo nevyužije do najbližšej nasledujúcej splátky. Je predsa vylúčené, aby veriteľ mohol svoje právo zosplatniť úver pre omeškanie so splátkou splatnou napr. dňa 20.1.2021 najneskôr do 20.2.2021, lebo v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, jeho právo na zosplatnenie úveru v tom čase ešte neexistuje. Na vyššie uvedenom nič nemení ani záver NS SR v rozhodnutí R 4/21, v ktorom súd neposkytuje taký výklad, ako ho prezentuje žalobca. Aj NS SR jasne uvádza, že toto právo na zosplatnenie dlhu vzniká v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ až po uplynutí troch mesiacov od omeškania nezaplatennej splátky. Právna úprava, ktorú zvolil zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ je výsledkom ochrany spotrebiteľa, ktorá je vzhľadom na postavenie spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch s dodávateľmi primeraná.

23. Na podporu svojej argumentácie žalovaný dal do pozornosti prevládajúcu súdnu prax a poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/163/2019, 16Co/113/2019, 25CoCsp/2/2020, 26CoCsp/7/2021, 9Co/265/2017, v ktorom bol vyslovený obdobný právny názor ako žalovaného. Poukázal tiež na ďalšie rozhodnutia súdov SR s rovnakým názorom, a to Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/27/2019, Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/154/2019, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14CoCsp/4/2020 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoCsp/52/2020.

24. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

25. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

26. Predmetom sporu pred prvoinštančným súdom bol nárok žalobcu uplatnený žalobou na zaplatenie od žalovaného sumy 17.738,30 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. 014/3014/16SU zo dňa 27.1.2016, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko a.s., so sídlom Bratislava ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom. Prvoinštančný súd predmetnú žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že uplatnený pohľadávku považoval v celom rozsahu za premičanú.

27. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý bol viazaný ako rozsahom, tak i dôvodmi uplatnenými v odvolaní, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o premičaní žalobou uplatneného nároku.

28. Dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie bolo preukázaným, a v tomto štádiu konania nesporným, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese č. 014/3014/16SU, uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu OTP banka Slovensko, a.s., ako veriteľom a dodávateľom a žalovaným ako dlžníkom a spotrebiteľom dňa 27.1.2016, bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 16.940,- Eur za dojednaných zmluvných podmienok, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v dohodnutých mesačných splátkach k 25. dňu v mesiaci, spolu s príslušenstvom, počínajúc dňom 25.3.2016. Poslednou výzvou pred zosplatnením zo dňa 31.12.2017, podľa pripojenej doručky doručenej žalovanému dňa 5.1.2018, predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nakoľko mešká so splácaním úveru vyplývajúceho z predmetnej zmluvy viac ako 3 splátky, žiada ho o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá je k 30.12.2017 vo výške 941,74 Eur na označený úver do 15 dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade vyhlási úver za predčasne splatný. Nasledujúcim listom zo dňa 9.2.2018, podľa pripojenej doručky doručeným žalovanému 19.2.2018, predchodca žalobcu vyhlásil predmetný úver za predčasne splatný vrátane úrokov a poplatkov s tým, že záväzok ku dňu 8.2.2018 predstavuje sumu

14.903,38 Eur. Keďže ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola splnená podmienka, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplacením pohľadávky, došlo k účinnému zosplatneniu úveru v zmysle cit. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

29. Pre posúdenie danej veci boli právne rozhodné nasledujúce hmotnoprávne ustanovenia, správne aplikované prvoinštančným súdom:

30. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ust. § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom od 1.7.2011) umožňuje uplatniť právo na zosplatnenie úveru v zmysle § 565 OZ až po minimálne trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je ustanovenie cit. § 53 ods. 9 OZ lex specialis k § 565 veta druhá OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami, musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou zo splátok a za vtedy sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ak by malo platiť doslovne obmedzenie § 565 veta druhá OZ, veriteľ by potom nikdy nemohol uplatniť právo na zosplatnenie podľa § 565 OZ. To by ale bolo v rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré jasne hovorí, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ, avšak s modifikáciou, že najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Z uvedeného potom vyplýva, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou, bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými ďalšie splátky. Ak toto právo veriteľ nevyužije, možnosť uplatniť toto právo zaniká vo vzťahu k predošlej splátke, ale zároveň znova vzniká vo vzťahu k novej omeškanej splátke a trvá zas až do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 53 ods. 9 OZ teda viaže možnosť vykonať právo veriteľa podľa § 565 OZ na trojmesačné omeškanie s jednou splátkou. V súvislosti s § 53 ods. 9 OZ potom treba druhú vetu § 565 OZ interpretovať tak, že možnosť vykonať toto právo pri spotrebiteľskej zmluve vzniká uplynutím trojmesačného omeškania s niektorou splátkou a trvá do okamihu, kedy by uplynulo trojmesačné omeškanie s ďalšou splátkou. V zmysle § 103 OZ potom platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti tej splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, a nie od okamihu využitia práva žiadať splnenie celého úveru. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih zročnosti tej splátky, kvôli ktorej sa toto právo využíva a od zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím troch mesiacov resp. od zosplatnenia) plynie premlčacia doba v zmysle § 103 OZ.

36. Opačný názor odvolateľa, podľa ktorého by premlčacia doba mala začať plynúť až okamihom využitia práva na zosplatnenie celého úveru, odvolací súd nepovažuje za správny, keďže podľa jeho názoru, odporuje vyššie citovaným ustanoveniam.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych a teoretických východísk, keďže v danom prípade právny predchodca žalobcu zosplatnil predmetný úver listom zo dňa 9.2.2018, za situácie, že žalovaný ako dlžník predmetný úver predtým súvisle a dlhodobo nesplácal, mohlo sa tak stať pre nezaplatenie splátky

splatnej dňa 25.10.2017 (najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ktoré boli splatné k 25. dňu v mesiaci). Trojročná premlčacia doba potom začala plynúť odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky, teda od 25.10.2017 a uplynula dňa 25.10.2020 (§ 122 ods. 2 OZ). Pre vec je nerozhodné, že prvoinštančný súd tento dátum ustálil na 26.10.2020. Pre predchádzajúce splátky pritom premlčacia lehota uplynula už predtým. Pretože žaloba bola na súd doručená dňa 19.1.2021, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, premlčané právo nebolo možné žalobcovi priznať (§ 100 OZ). I keby žalovaný námietku premlčania nevzniesol, v zmysle § 54a OZ platí, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, ani ho platne zabezpečiť.

38. Ako prvoinštančný tak aj odvolací súd si je vedomý neustálenosti rozhodovacej súdnej praxe na predmetnej otázke, avšak vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu sa prikláňa k tej skupine právnych názorov, ktoré vychádzajú z premisy, že po zosplatnení dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý sa má platiť v splátkach, začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, pre ktorú dodávateľ uplatnil právo na zosplatnenie úveru, v zmysle § 103 v spojení s § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Odvolateľom poukázaný judikát NS SR R 4/2021 nie je s týmto záverom v rozpore.

39. Je pravdou, že nevyhnutnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyčkať tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ pred uplatnením nároku na zosplatnenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa.

40. Ďalšie odvolacie argumenty, s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

41. Zo všetkých uvedených dôvodov potom odvolací súd, vo výrokoch vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie, včítane závislého a vzhľadom na spôsob rozhodnutia aj vecne správneho výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím § 387 CSP potvrdil.

42. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

43. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. V tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a preto podľa citovaného ustanovenia žalovanému vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca

výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).